

har været, og det forekom ikke mig, at den var slet saa velvillig som i tidligere Aar. Det var nærmest, synes jeg, som om han brugte den ene Halvdel af sit Foredrag til at puste saa meget Liv i disse Forslag som muligt, for derefter at bruge den sidste Halvdel deraf til at slaa dem ihjel. Det ærede Medlem var strengere i sin Kritik end nogen af de andre Partiernes Ordførere, og i sin Iver for at komme til at ramme, kom han til at slaa sig selv en lille Smule i Hovedet. Jeg har ladet mig fortælle, at de australske indfødte skal have et Vaaben, som kaldes en Boomerang, og som har den ejendommelige Egenskab, at naar man kaster den imod et Maal, og den ikke rammer Maalet, vender den tilbage til sin Ejermand — samme Egenskab, som Tors Hammer havde. Men man skal være noget fortrolig med at bruge dette Vaaben, for naar en uøvet kaster det, kan Boomerangen fare tilbage paa vedkommende selv, og det forekommer mig, at det ærede Medlem har brugt Boomerangen, og den har ramt ham selv.

Jeg vil minde om, at det ærede Medlem i 1922, da vi havde dette Forslag til Behandling, udtalte sig langt mere velvilligt, end i sit Foredrag i Dag. Det ærede Medlem udtalte den Gang, at der var forskellige praktiske Spørgsmaal, man maatte tage i Betragtning, og vi har aldrig nægtet, at der kunde være visse Ting i disse Lovforslag, som man kunde forhandle om, og hvor andre Partier muligvis kunde foreslaa noget, der var bedre end det, vi havde foreslaaet. For den Sags Skyld var der altsaa intet i Vejen for, at det ærede Medlem kunde finde os, og det var det ærede Medlem ogsaa klar over den Gang. — Og saa fortsatte det ærede Medlem — jeg skal med den højt-ærede Formands Tilladelse oplæse nogle Linier: „Disse praktiske Forhold maa man tage i Betragtning, hvis denne meget betydningsfulde Reform skal føres ud i Livet; den vil derved i Løbet af kort Tid skabe en helt anden Jordfordeling i Danmark end den, vi har, og den vil sikkert have sociale Virkninger, som er mere vidtrækkende end de Reformers, vi hidtil har gennemført paa dette Omraade“. Det er ikke den samme Tone, som vi hørte fra det ærede Medlem i Dag.

Men i sin Iver for at gaa imod de Lovforslag, som er fremsat, kom det ærede Medlem ogsaa til at ramme sit eget Partis Program. Thi knap en Maaned efter, at det ærede Medlem havde udtalt de citerede Ord her i Folketinget, vedtog det radikale Venstre sit Sønderborgprogram, og i dette Sønderborgprogram siges der: Folkets Ret

til Fædrelandets Jord hævdes. Ved en Lovgivning, der ikke virker prisfordyrende, skaffes der Jord til eget Hjem til dem, der ønsker Hjem paa Landet, derunder Tillægsjord til bestaaende Brug og til jordløse Huse. Det er saa sandelig ikke med nogen Iver, det ærede Medlem har talt her i Dag om Tillægsjord til bestaaende Brug. Det ærede Medlem indrømmede i sin Tale i 1922, at det vilde være en Reform af stor social Betydning, og det radikale Parti sætter det en Maaned efter ind i deres eget Program. Men i Dag forekommer det mig, at det ærede Medlem har lagt saa mange Vanskeligheder i Vejen herfor som muligt.

Det ærede Medlem sagde, at det forekom ham, at der var altfor megen Agitation og for faa Realiteter i dette Lovforslag. Ja, det staar jo til det ærede Medlem og til andre ærede Medlemmer at ændre dette. Vi har Gang paa Gang fremsat disse Lovforslag her i Tinget ikke som Agitation, men fordi vi mente, at vi derigennem kunde skabe en Jordlovgivning, der var mere betryggende for Brugerne og samfundsmæssigt set mere forsvarlig end den, vi havde. Det stod da i ærede Medlemmers Hænder at føre denne Jordlovgivning ind paa de Baner, som de anser for at være de rigtige. Det kan jo være, at Evnerne hos os har været mindre, end de burde være, men hver Gang Lovforslaget er kommet frem, appellerede vi jo til de Herrers rige Evner og bad dem om at være os behjælpelig med det, bad dem om den Realitetsbehandling, som skal til, inden Loven kan føres ud i Livet; denne Realitetsbehandling kan kun føres i Udvalget, men den har vi ikke haft indtil Dato. Hver Gang Lovforslagene har været fremme, har der været en stærk Forhandling om dem her i Tinget, og de er blevet sendt i Udvalg; Udvalgene har holdt konstituerende Møder, men udover det har ikke en eneste af Lovforslagenes Paragraffer været gennemgaaet; men det er det, vi haaber skal ske nu efter denne Behandling, der jo viser, at Interessen er ikke mindre levende nu.

Vi haaber altsaa, at der skal komme en Realitetsbehandling i Udvalget, som da kan give sig Udslag i en Jordlovgivning, som kan blive til Held i kommende Tider. Med disse Ord skal jeg endnu en Gang anbefale de to Lovforslag.

Stengaard-Kirkegaard: Det ærede Medlem Hr. Ulrich var meget misfornøjet med, at jeg ikke havde omtalt den Revisionsbestemmelse, der findes i den gamle